

دیندار دائمی: خداوند در آیه ۶۸ ماده بوره ۵ میفرماید:

فَلِيَاَهُلِ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ عَسْتَمْ تَعْبُدُوُا التَّوْرِيهِ وَالْأَجْنِيلَ وَمَا اُنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
كُلُّوْا إِلَيْكُمْ تَبَقِّيَتْ نَوْرَاتْ دَجِيلَ وَآنْجِيلَ وَآنْجِيلَ ازْطَرْفَ هَبْخَتِيَتْ بَانْ شَبَّاً مَازَلَ شَدَّهُ عَلَىٰ تَكْبِيدِ دِينِ نَوْارِيدَ.

هر کس طلاقی این آیه متوجه میشود کمی دیندار نیست مگر آنکه مطابق تائب الهی رفتار ننماید. کتابی که خودش آن را کتاب مقدس و الهی خود و حی خداوند میداند. نه
خرفانی که دیگران نیام دین میزنند. به انظور آیه ۳۴ فرموده لا میفرماید: اتَّقُوا مَا اُنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُرْوِهِ أَوْ لِيَاءَهُ، «از آنچه از طرف
صحابه همیشان باشند پیروری نمایند. و از او لیائی عیز (را آن پیروری نمایند).» آیه کاملاً صیغه درون است و جای عیج بخشی باقی نیافرادرد. و به انظور آیه ۴۳ ماده
میفرماید: مَنْ لَمْ يَتَّقِمْ مَا اُنْزَلَ اللَّهُ خَارِئِكُمْ الْكَافِرُونَ، «کُنْ لَمْ مطابق آنچه الهی (خداوند) نازل کرده حکم نگذش کافرند.»
ایند ای تمام با بهای لاویان میگوید: «(خداوند موصی را خطاب کرده لفته)» غیر از باب ۹ و آن. البته بعضی باب ۹ ادعاه با باب قبل از خود میباشد و بعضی از
باب های که در «هارون» آیه اضفاه شده عیسی سیع عیسی هم در شاره ۲۴:۴۱ میخواهد: «کلامی که میشوند از من بقیست بلکه از پدری وست که مرا فرستاده.»
در قرآن کعبه وی شماره ۷۸ بار آنده که ۶۸ بار آن وحی پیغیر احمد پیغمبران دیگر است. مَا اُنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ همین را میگوید.
خداوند در دنباله آیه ۶۸ ماده میفرماید:

وَلَيَزِدَنَّ لِيَثْرَاهُمْ مَا اُنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ لِعِنَّا نَأْلَفُهُ فَلَا مَاصَ عَلَىٰ الْقَوْمِ الْكَافِرُونَ.

مسئلہ این حقیقتی که از صحبه همیشان باشند بر طبقیان وکفر معدہ زیادی از آنها اضافه میکنند. بنابراین افراد کافر عصمه ای نگو.

چون ازاد طبیعتاً به آنچه اذکور کی شنیده اند و از بیشتر افراد جماعت خود شنیده اند و آدم ؓ ای شهود و اصم و زخم دار آنها اصلیت اند و بستگی دارند و باریان آس ای ۶۷ از
آن دل نیکند. به انظور امرور این حقیقت را می بینیم. چون مردم معمولی میگردید آقایان و بزرگان و جوانان ما چیزی میگشند. آیه عیج از اب بوره ۳۳ داریه ۶۶ و
۷۶ تقره را ببینید. آیه ۱۷۰ بقیه میفرماید: إِذَا قُلْ لَهُمْ إِسْعَادُهَا مَا اُنْزَلَ إِلَيْهِ، قَالُوا إِنَّمَا تَقْرِئُ مَا الْقِيَّمَةُ بِإِيمَانِ نَاهٍ دَلْوَانَ لَبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
سَيِّئَاتُ الْأَيْمَدُونَ. «وقتی برآن لفته شود از آنچه الهی نازل کرده را کس ب الهی پیروری نمایند؟ میگویند: ما از روشنی بد پراغان را برآن با قیم پیروری میکنیم. لایه پراغان ل ذره ای
عقل خود را بکار بینند اخلاق و حقیقت را تشخیص بشوند.

معنى ليد وعدهت ابن عدلت ه را بزیسته و باب ه کی ثلثی زید آن را تختیص نمیشد.

جایگزین

اوئلک هم المفلحون	إِنَّمَا يُحِلُّ لِلْمُفْلِحِينَ	إِهْدَيْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ	الْجَوَدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمَيْنَ
لهم عذاب اولم	أَنَّمَا حُكْمُ الْمُصْلِحِينَ	إِنَّمَا يَنْهَا اللَّهُ وَبِالْعِزِيزِ الْأَكْرَبِ	ختم الله على قدوسم
اولئک هم المفسدون	لَا يَنْهَا إِلَّا فِي الْأَرْضِ	فَرَاهُمُ اللَّهُ مُرْضِيًّا	في قدوسم مرض
الله يسْتَهْزِئُ بِهِمْ	إِنَّمَا يَنْهَا هُنَّ أَنفُسُهُمْ	أَذْمَنَ كَمَا أَنَّ السَّعْدَاءِ	امْتَهَنَكُمَا أَنْسَنَ النَّاسَ
استوقد ناراً	مَا كَانُوا مُهْتَدِينَ	فَارْجِعْنِي تَجَارِبُهُمْ	إِشْرَقُوا الصَّنْلَهَ بِالْهَوْدِي
اعبدوا ربّم	إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ	ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ	اصادت ما حوله
اکنتم صادقین	مِنْ دُولَتِ اللَّهِ	أُدْعُوا شَهَادَةِ كُلِّ	لا تجحدوا الله ازداداً
هم فيها خالدون	لَهُمْ فِيهَا أَرْوَاحُ طَهْرَةٍ	أُعْدَتْ لِلْكَافِرِ	وفودها الناس دجاجة
اوئلک هم الخاسرون	يَقْطَعُونَ مَا لَمْ يَلْهُمْ بِهِ	يَنْقُضُونَ حِمْدَهُمْ	ما يصل به الا العاصفين
اکی جاعل في الوض خفیفة	قَالَ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنَةِ	هُوَ كَلَّ شَيْءٍ عَدِيمٌ	کنتم امواتاً
بعضیم بعض عدو	إِذْ لَهَا الشَّيْلَانِ	إِسْبَدِي وَالْأَدْمِ	عَلَّمَنَ ادَمَ الْأَسَادَ كَهْ
هم فيها خالدون	أَوَلَئِكَ أَهْمَاجُ النَّارِ	إِنَّهُ هُرُولَ التَّوَّابُ	کنتم في الارض مستقر
لا تجزئ نفس عن نفس شيئاً	أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِإِيمَانِهِ	لَا تَبْلُسو الْمُكْرِهِ بِالْبَطْلِ	لا تکدرنا ادل کافر به
انتم ظالموں	فِي ذَلِكُمْ بِلَوْءٍ مِّنْ رَّتِيمِ عَيْمٍ	لَا يُؤْكِدُ حَذْنَهَا عَدْلٌ	لا تقبل منها شفاعة
قد عمل کل اذی شر بهم	إِذْنُكُمُ الصَّاعِقَةُ	صَحْنِي تَرَى اللَّهُ	لمن زوری تک
فلهم اجهزهم عذاب	يَقْتَلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حِلٍّ	ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الْزَّلْزَلَ	لمن اصرې على طعام واحد